

22.07.2021 Biblická hodina

Pieseň: Chválospev č. 221: „Obráť sa k nám, ó, Pane náš...”

Modlitba:

Sme Ti vďační, Pane, za príležitosť na stíšenie. Aj v letných dňoch všetko, čo nás zastihne, môžeme prežiť s Tebou a velebíme Ťa za to, že si nás zachoval, za drahé posolstvo Tvojho slova a za pokoj, ktorým vyživuješ naše kosti, s vedomím, že sa nám nič nestane bez Tvojej vôle. Hospodin náš, prosíme Ťa, obráť svoju tvár smerom k nám. Poukáž na tie body, na tie slabosti a na tie hriechy, ktoré nás od Teba delia.

Vznešený Kristus Pán, prosíme, umy nás po jednom so svojou svätou krvou, aby sme sa mohli očistiť a počúvať Tvoje Slovo, ktoré je pripravené oživiť nás, ktoré je stále pripravené ukázať cestu a prezentovať voľbu. Pomôž nám v tom, aby v nás nezvíťazil náš starý človek, ale novému človeku Tebou vykúpenému a vyslobodenému dalo priestor, ktorý je pripravený vyznať svoje hriechy, pripravený prosiť o odpustenie a ochotný prijať milosť, milosrdenstvo, lásku a vernosť, ktorú Ty ponúkaš. Prosíme, buď tu s nami mocou svojho Svätého Ducha, aby si požehnal a posvätil naše spoločenstvo. Pre Pána Ježiša Krista, prosíme, vypočúvaj nás. Amen.

Starozákonný text: Prvá kniha kráľov 11,1-25

¹ *Kráľ Šalamún miloval mnohé cudzinky: faraónovu dcéru, Moábčanky, Ammónčanky, Edómčanky, Sidončanky, Chetitky.* ² *Pochádzali z národov, o ktorých vydal Hospodin Izraelitom zákaz: „Nestýkajte sa s nimi a ony nech sa nestýkajú s vami. Mohli by nakloniť vaše srdce k svojim bohom.“ Šalamún k nim prilipol láskou.* ³ *Mal sedemsto urodzených žien a tristo vedľajších žien. Jeho ženy mu odvrátili srdce.* ⁴ *Keď Šalamún zostarel, ženy v ňom vzbudili taký záujem o iné božstvá, že prestal byť plne oddaný svojmu Bohu Hospodinovi, ako bol jeho otec Dávid.* ⁵ *Šalamún chodil za Aštartou, bohyňou Sidončanov, za Milkómom, ohavou Ammónčanov.* ⁶ *Robil to, čo sa priečilo Hospodinovi, a nenasledoval naplno Hospodina ako jeho otec Dávid.* ⁷ *Vtedy postavil Šalamún na vrchu oproti Jeruzalemu výšinu Kemóšovi, ohave Moábčanov a Molochovi, ohave Ammónčanov.* ⁸ *To isté urobil pre všetky svoje ženy cudzinky, ktoré prinášali svojim božstvám kadidlové a iné obety.* ⁹ *Hospodin sa rozhneval na Šalamúna, pretože sa srdcom odklonil od neho, Boha Izraela, ktorý sa mu dvakrát zjavil,* ¹⁰ *a zakázal mu chodiť za inými bohmi. Ale on nezachoval, čo Hospodin prikázal.* ¹¹ *Hospodin povedal Šalamúnovi: „Pretože sa ti stalo, že nezachovávaš moju zmluvu a moje ustanovenia, ktoré som ti prikázal, musím ti odňať kráľovstvo a dať ho tvojmu služobníkovi.* ¹² *Pre tvojho otca Dávida to síce neurobím, kým žiješ, ale odnímam z neho za vlády tvojho syna.* ¹³ *Ani jemu však nevezmem celé kráľovstvo. Jeden kmeň ponechám tvojmu synovi pre môjho služobníka Dávida a Jeruzalem, ktorý som si vyvolil.“*

¹⁴ *Hospodin vzbudil Šalamúnovi protivníka v Edómčanovi Hadadovi, ktorý pochádzal z edómskeho kráľovského rodu.* ¹⁵ *Za Dávidovho pobytu v Edóme sa vybral veliteľ vojska Joáb pochovať padlých, pričom pobil všetkých mužov v Edómsku.* ¹⁶ *Joáb tam totiž s celým Izraelom pobudol šesť mesiacov, kým nevyhubil všetkých mužov v Edómsku.* ¹⁷ *Hadad však ušiel s niektorými Edómčanmi zo služobníkov svojho otca a odišiel do Egypta. Hadad bol vtedy len chlapec.* ¹⁸ *Keď sa pohli z Midjánu, prišli do Paránu a pribrali si tamojších mužov. Potom prišli do Egypta k egyptskému kráľovi, faraónovi. Ten mu poskytol prístrešie, zabezpečil stravu a prideliť mu pôdu.* ¹⁹ *Hadad si získal značnú priazeň u faraóna, takže mu dal za ženu manželkinu sestru, sestru vznešenej pani Tachpenes.* ²⁰ *Tachpenesina sestra mu porodila syna Genubata. Tak sa dostal Genubat do faraónovho domu medzi faraónových synov.* ²¹ *Hadad sa v Egypte dopytal, že sa Dávid uložil k svojim predkom a že*

zomrel i veliteľ vojska Joáb. Hadad požiadal faraóna: „Dovoľ mi odísť do svojej krajiny.“²² Faraón sa spýtal: „Čo ti u mňa chýba, že zrazu chceš odísť do svojej krajiny?“ Odpovedal: „Nič. No aj tak ma prepust’.“²³ Boh vzbudil Šalamúnovi ďalšieho protivníka v Eljadovom synovi Rezónovi, ktorý ušiel od svojho pána Hadad-Ezera, kráľa Coby.²⁴ Obklopil sa mužstvom a stal sa veliteľom záškodníkov. Keď ich Dávid nivočil, odišli do Damasku, kde sa usadili a tam i vládli.²⁵ Spolu s hrozbou, ktorú predstavoval Hadad, sa stal po celú Šalamúnovu vládu protivníkom Izraela. Staval sa voči Izraelu nepriateľsky a vládol nad Sýriou.”

Milé sestry a milí bratia!

Šalamún je vládca a kráľ, ktorý prosí Pána o múdrosť, prijíma túto múdrosť a pochoduje za Dávidom ako nositeľ Božích zaslúbení. Doteraz sme počuli takmer iba o tom, aký múdry je Dávidov potomok, kráľ Šalamún. Žije so všetkým, čo má a prijíma ich ako osobné požehnania od Pána. S jeho menom sa spája bohatstvo, kráľovský palác a dokonca aj Boží chrám.

Je doslova na vrchole svojej moci. Žije v pozícii, z ktorej už niet vyššie. Je to stav, keď si niekto môže myslieť, že si teraz už môže robiť, čo sa mu zachce. Je to stav, keď už môže povoliť. Je to stav, kedy všetky varovania od Pána už nepočuje. Akoby Šalamúna jeho reputácia a bezpečné finančné zázemie uchránilo pred všetkým.

Modlárstvo však bolo v tom čase veľkým nebezpečenstvom pre Boží ľud. V prípade kráľa tento spôsob života nezapôsobiliba na jeho život: to, o KOHO sa oprel, ale správanie kráľa ovplyvnilo osud celého ľudu a dokonca i zhoršenie stavu celej spoločnosti. Na konci nášho dnešného biblického textu vidíme, že v dôsledku neposlušnosti kráľa Božím trestom je prítomnosť samotného nepriateľa. Nepriatelia a protivníci, ktorých sám Pán doviedol: **„Hospodin vzbudil Šalamúnovi protivníka.“** Osobné rozhodnutie vládcu spečatilo osud ľudu. Nebola vábivá dlhá línia mieru a požehnania s Pánom, tak sa teda objavil nepriateľ, cudzí kráľ a vládca, ktorý neustále dráždil a obsadzoval územie Izraela.

Nikto Pánom povolaných nie je dokonalý. Zatiaľ čo v 3. kapitole tejto knihy čítame: **„Šalamún miloval Hospodina“**, tu už jeho láska k mnohým cudzím ženám určuje jeho ďalší život a bohoslužby. Keby sme prešli životom významných kňazov, prorokov, kráľov alebo dokonca učeníkov, boli by sme neustále konfrontovaní s tým, že každý z nich mal svoje vlastné slabosti.

Slabé stránky, viditeľné a neviditeľné dusivé hriechy, ktoré sú prítomné v živote nás všetkých. Možno neexistuje kniha s názvom Aranka Buza Bodnár a pozrite sa to sú jej hriechy, ale každý má počas svojho života 1 000 hriechov. A nemusí to byť v našom prípade prítomnosť Amončanov alebo Edomitov, ktorí ich oddeľujú od Pána uctievaním alebo

dokonca hnevom, ale žijeme s nimi v meste a dokonca v rodine. Ale vždy je ľahšie vrhnúť svetlo na hriech toho druhého, ako začať počítať svoje vlastné hriechy, pomenovať vlastné slabosti a vyznať ich všetky pred Pánom a prosieť Ho, aby použil Slovo na očistenie mocou Ducha Svätého od myšlienok a činov, ktoré nás po chvíli strávia zvnútra. Lebo my, ľudia, nemáme šancu proti Pánovým prikázaniam. Neoplatí sa bojovať proti nim.

Drahé sestry a milí bratia! Položme ruky na srdce! Cítíme, ako nám bije srdce? Naše srdce ako orgán je na svojom mieste. Naše srdce pracuje ako orgán. Prijali sme vlastné životy od Pána a všetky údery našich srdc zaznamenáva Boh pokoja. Slovo tu jasne píše: „**Jeho ženy mu odvrátili srdce.**“ Ženy, ktorých počet má tendenciu vyjadrovať, aký bohatý bol Šalamún. V Knihe Veľpiesní sa dočítame: „**Šesťdesiat je kráľovien, osemdesiat vedľajších žien a diev bez počtu...**“ Z mnohých manželiek Šalamúna poznáme po mene iba Roboamovu matku: „**Jeho matka, Ammónčanka, sa volala Naama. Po ňom sa stal kráľom Abijám.**“ (14,31) V tomto období bola polygamia bežnou záležitosťou a dokonca aj králi často vstupovali do politických manželstiev. Slovo Božie zaznamenané v Piatej knihe Mojžišovej naznačuje, že: „**Nesmie mať mnoho žien, aby sa neodvrátilo jeho srdce, a nesmie mať mnoho striebra a zlata.**“

Šalamún privádza Dávidov dom do záhuby. Neskôr sa Izrael nielenže roztrhne na dve časti, ale aj chrám a ľud bude zničený. Nie je zdôraznený jeho vzťah k ľudu, jeho štýl vládnutia alebo vzťah s ostatnými vládcami, ale nedokáže oponovať ženám a jeho celé srdce už nepatrí Pánovi. A hoci by sme niekde považovali za samozrejmé, že kráľ, ktorý patrí Pánovi a múdro žiada o pomoc iba Boha, zostane Pánovi nablízku v každej etape svojho života, čítame, že u Šalamúna sa to všetko stalo v jeho starobe. Šalamún zastarel. Zatiaľ čo na starobu každý dozrie, ľutuje hriechy svojej mladosti, je smutné badať, že neexistuje iba taký život, ktorý existuje bez Pána, a potom iba s Ním. Ale je tu zaznamenaný aj pravý opak. Najprv s Pánom a potom poklony a modlárstvo. Neposlušnosť sa objavuje vo forme miešania, po ktorom nasleduje vnútorný obrat a neskôr navonok uctievanie idolov krásy, na ktorých sa zúčastňuje aj ľud Boží.

Miešanie vždy bolo a je nebezpečné. V rodine i dnes stále existujú rôzne kombinácie, ktoré ovplyvňujú plynulý priebeh manželstva, práce a rodiny. Keď sú veriaci a neveriaci na jednom mieste a dostanú sa do jednej rodiny názory a hodnoty sa pomiešajú. Hodnoty a názory kresťana a nekresťana sa často nestretávajú. Je tiež dôležité, aby sme dbali na Pánovo varovanie. Mladí ľudia v strednom veku, dôchodcovia, ktorých srdce sa prikláňa k jedinému Pánovi, sú dnes taktiež v nebezpečenstve. Pretože hlavným zmyslom zla je zmena smeru a ako nástroj používa čokoľvek. V našom prípade to nemusí byť 1 000 manželiek, ale útočí to

aj na nás. Neustále prosíme Pána, aby nás viedol správnym smerom. Kresťan nemôže sedieť v kresle. Musíme byť neustále v strehu a sledovať, ako a pre KOHO nám bije srdce. Proti Šalamúnovi je ako príklad uvedený Dávid, ktorý je dokonalým príkladom. Prekvapivé na čítanie: „**Robil to, čo sa priecilo Hospodinovi, a nenasledoval naplno Hospodina ako jeho otec Dávid.**” Práve Dávid? O Dávidovi vieme, čo urobil. Tu však nie je dôležité Dávidovo konanie. Tu je odkaz na prísľub daný Dávidovi. Milosť Božia je väčšia ako život plný úsudkov. Pán nenávidí hriech. Trestá hriech, ale miluje hriešnika a prijíma ľudí, ktorí nesú prísľub Jeho milosti. Iba neskorší potomok Dávida môže splniť Pánove prikázania. V Ňom aj my dostávame milosť, lebo ON pozná naše srdcia. A zatiaľ čo Ján Kalvín vyznáva, že naše srdce je dielňou na výrobu modiel, a musíme s Kalvínovým tvrdením súhlasiť, ale skutočný a pravý Majster našich životov môže v tejto dielni pracovať po zvyšok nášho života, ak Mu otvoríme srdce a požiadame Ho, aby boli jediným vlastníkom, inštalátorom, čističom a údržbárom našich dielní.

Ak položím ruku na srdce, aby som mohol / mohla pred Ním vyznať, aby moje srdce bilo len pre NEHO, všetko získam. Pán, ktorý za mňa dal svoj život, pozná ma osobne ako milujúci Boh a chce, aby som žil skrze viery navždy len JEMU. Amen.

Novozákonný text: Evanjelium podľa Marka 3,22-30

„²²**Zákonníci, ktorí zišli z Jeruzalema, hovorili: „Je posadnutý Belzebulom a mocou vládca démonov vyháňa démonov.“** ²³**Zavolať ich k sebe a hovoril im v podobenstvách: „Ako môže satan vyháňať satana? ²⁴Ak je nejaké kráľovstvo vnútorne rozdelené, také kráľovstvo nemôže obstáť. ²⁵Ak je nejaký dom vnútorne rozdelený, taký dom nemôže obstáť. ²⁶Ak satan povstal proti sebe a je rozdelený, nemôže obstáť a je s ním koniec. ²⁷Nik nemôže vniknúť do domu siláka a okradnúť ho o jeho veci, ak toho siláka najprv nezviaže; a potom môže vylúpiť jeho dom. ²⁸Amen, hovorím vám, že všetko bude ľudským synom odpustené, hriechy i rúhania, akokoľvek by sa rúhali. ²⁹Kto by sa však rúhal Duchu Svätému, tomu nebude odpustené naveky, ale je vinný večným hriechom.“** ³⁰**Lebo hovorili: „Je posadnutý nečistým duchom.“**”

Milí bratia a milé sestry!

Ježiš učí, povolá učeníkov a uzdravuje nespočetných chorých. A napriek tomu nepočujú Jeho povolanie a neradujú sa s uzdravenými a s ich rodinami, ale idú proti Nemu a dokonca zákonníci HO stotožňujú so samotným zlom. Náboženským autoritám Božieho ľudu sa nepáči to, čo vidia. O hlavnej príčine ich úsudku sa dočítame už v prvej kapitole: „**Žasli nad jeho učením, lebo ich učil ako ten, čo má moc, a nie ako zákonníci.**”

Ježiš vyučuje s mocou, ktorá sa živí pokojom a odovzdáva mier, keď svojim útočníkom nevysvetľuje priebeh uzdravovania, ale volá ich k SEBE a učí v podobenstvách. Učil tých, ktorí jeho službou opovrhujú, a zároveň označili jeho prácu za skutočnú od diabla. A zatiaľ čo zákonníci odmietajú Ježiša, odmietajú sami seba, slovo „**Zavolal ich k sebe**“ sa tu používa takým silným dôrazom, ako to bolo v prípade učeníkov. Iba tí, ktorí sú ochotní Ho nasledovať, môžu pochopiť podstatu podobenstiev. Celé podobenstvo začína jednou otázkou. Potom nám hovorí, že nečistá duša si nikdy neprotirečí.

Povedali, že Ježiš je posadnutý a premožený mocou nečistého ducha a že sám nemá nijakú moc, len mocou Belzebula vyháňa nečistých duchov, aby si získal pozornosť.

Ježiš pekne obnovuje ich choré myslenie a hovorí im, že diabol na seba neútočí. Už nepotrebuje to, čo má pod kontrolou. Vždy chce pokaziť a nakaziť život. Jeho primárnym účelom je zničiť človeka, aby mohol ísť proti Bohu. Na dosiahnutie svojho cieľa použije akékoľvek prostriedky. Sila diabla proti človeku je oveľa väčšia, jeho účelom je zničiť človeka.

Existuje viacero prekladov slova Beelzebul: „**pán múch**“, „**princ Baal**“, „**pán špiny**“, „**príbytok**“ Ide o to, že zákonníci chcú určiť spojitosť medzi kniežaťom sveta démonov a s Ježišom a preto sú schopní vykonať všetko. Mt10,25: „**Stačí, keď je učeník ako jeho učiteľ a sluha ako jeho pán. Keďže Belzebulom nazývali pána domu, o čo skôr potom jeho domácnich!**“

Dom – Má význam, ako stavba, vlast' alebo domácnosť. Domácnosť je najpravdepodobnejšia interpretácia. Vnútorňý konflikt v rodine vedie k zániku celej domácnosti. K téme domácnosti sa Ježiš vráti ešte pri vysvetľovaní spôsobu, akým vyháňa nečistých duchov.

Ježiš má moc nad zlom. Iba on nás môže oslobodiť. Nikto nemôže vniknúť do domu silného muža (siláka a okradnúť ho o jeho veci). Sila silného človeka pochádzala od Boha. A poklad sily Božej je v hlinených nádobách. Proti zlu máme šancu iba vtedy, ak vieme, že naša moc je od Boha, pretože nikdy nemôžeme čeliť zlu sami. „**Tento poklad však máme v hlinených nádobách, aby nesmierna moc bola z Boha, a nie z nás.**“ (IIK 4,7)

Amen – má význam potvrdenia: Je to tak. Ježiš kladie dôraz, a vždy nasleduje niečo dôležité. Stále má pre nás slovo. Má slovo aj pre svojich žalobcov. Hlásí odpustenie hriechov. V prípade, že sa rúhate Duchu Svätému niet odpustenia. Hriech, ktorý trvá večne. Existuje výnimka zo všeobecného odpustenia.

Prvá Kniha Mojžišova 2,16-17: „Hospodin, Boh, prikázal človekovi: „Môžeš jesť zo všetkých stromov záhrady,¹⁷ ale nejedz zo stromu poznania dobra a zla, lebo v deň, v ktorom by si z

neho jedol, **určite zomrieš.**“ Pán Ježiš priniesol všetkým nám evanjelium života, všetky hriechy boli, sú a budú odpustené, okrem jedného. Ježišova krv zmije naše hriechy. Môžeme pred Ním odhaliť každú časť našich srdc. A čo mnohokrát nedokážeme odpustiť ani my sami, to u NEHO a s Ním je možné.

Ale pozor na Ducha Svätého. My, ktorí veríme v Svätú Trojicu, je tu silné varovanie. Ten, kto predpokladá, že za Božím Duchom sú démonické sily namiesto Božieho Ducha, aby sa sám ospravedlnil, nezmení Ježišovu veľkosť, ale utesňuje svoj vlastný osud: je vinný z neodpustiteľného hriechu, pretože vedome zaprel Božieho Ducha. Nech nás vedie Boží Duch vedie zakaždým, keď žijeme s Božím Slovom, aby sme rozpoznaním svojich hriechov mohli kedykoľvek prosiť o odpustenie, ktoré môže mať v našom živote za následok úprimné pokánie. Pretože Ježiš Kristus má moc aj dnes. Má moc nad našimi životmi, nad našimi rodinami a nad našim cirkevným zborom. Vždy budú prítomní takí, ktorí idú proti čistému evanjeliu. Ktorí šíria svoje malé nepravdivé učenie. Dajme si však meráciu čiaru toho, čo o sebe hovorí Pán, keď sa nazýva, čo z toho rozumieme a zapadá do našich srdc. Silou Pána ničíme dielo zla, takže vyznávame svoju vieru a sme pripravení žiť skrze daru Ducha Svätého, a to skrze viery. Amen.

Modlime sa kajúcnou modlitbou Jána Kalvína

„Pane Bože náš, večný a všemohúci Otec! Hľa, tu sme sa zhromaždili a v jednote svätých, v spoločnosti anjelov a spasených duší, prinášame našu obeť pred Tvoj trón. Vyznávame a vieme pred Tvojím svätým veličenstvom, že sme chudobní hriešnici, počatí v hriechu, ochotní robiť všetko zlé a nikdy neprestávame prestupovať Tvoje sväte príkazy.

Keď to konáme, spôsobí to skazu a zatratenie z Tvojho spravodlivého súdu. Napriek tomu, Pane, ľutujeme, že sme Ťa urazili a odsudzujeme seba a svoje hriechy a so skutočnou ľútosťou prosíme, aby nám Tvoja milosť pomohla. Pokorne Ťa prosíme, nášho milujúceho a milosrdného Otca, aby si sa nad nami zmiloval.

Zotri naše hriechy, zväčšuj a rozmnož na nás každý deň dary svojho Ducha Svätého, aby naše skutočné obrátenie prinieslo ovocie pokánia, ktoré je nám veľmi drahé. Vyznávame pred Tvojou tvárou, že vkladáme našu vieru a nádej do Tvojho jednorodeného Syna, nášho Pána Ježiša Krista, s istotou, že skrze vieru môžeme byť účastníkmi milosti, ktorá je v Ňom daná, ktorú nám tu dávaš a na večnosť pre jeho meno. Amen.“

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Všetci, čo očakávate Hospodina, buďte silní a nech je pevné vaše srdce.“(Ž 31,25)

Pieseň: 23. žalm: „Hospodin je môj Pastier milujúci...”